

Spreekteksten – Brandsma, een verhaal voor vandaag

1. Vandaag - ... was sagt uns das vandaag

Titus Brandsma. Wat zegt hij ons vandaag? Vandaag horen we over hem, van veel verschillende stemmen, uit heel verschillende hoeken. Als eerste natuurlijk zijn moeder Tjitske. Zij herinnert zich, hoe Titus geboren werd als Anno Sjoerd, en opgroeide op de boerderij, in de buurt van Bolsward.

2. Anno Sjoerd ... kinn' wy dat dan net, hjoed?

Op zijn zeventiende treedt Anno Sjoerd in bij de Karmelieten in Boxmeer. Hij neemt de kloosternaam Titus aan, de naam van zijn vader. Een oude medebroeder ziet hem nog voor zich.

3. Karmel

4. Rustig ... Solo Dios basta.

Zo rustig als het leven in het klooster was, zo hectisch is het daarbuiten. Na een studie in Rome komt Titus in Oss terecht, eerst alleen als docent filosofie voor zijn medebroeders. Maar de wereld weet hem te vinden, van alle kanten. En anders zoekt hij haar zelf wel op.

5. Veel ... Mooi zo en dan nog wat.

Het is 1923. In Nijmegen wordt de Katholieke Universiteit Nijmegen opgericht. Titus is een van de eerste hoogleraren.

6. Feliciter ... et in terra pax.

Titus krijgt steeds meer moeite met de nationaal-socialistische overheersing. Als de kranten voortaan verplicht worden om advertenties van de N.S.B. te plaatsen, is de maat vol. Titus schrijft een brief aan alle katholieke dagbladredacties. In woorden van zijn tijd, natuurlijk. Tegenwoordig zou zo'n brief waarschijnlijk anders klinken. Zo bijvoorbeeld:

7. Brief ... en niet de N. S. B.!

Titus gaat zijn brief hoogstpersoonlijk rondbrengen. Bij alle redacties. Dat moet een keer mislopen. En dat doet het dan ook. De Prior van het klooster waar Titus woonde, denkt er nog vaak aan terug.

9. Denk aan mij ... dan zie ik hem weer gaan.

Titus wordt naar een cel in Scheveningen gebracht. Daar valt hij meteen op. Een cipier kijkt er met verbazing naar.

10. Geheim

11. Nabij ... Solo Dios basta

Titus wordt overgeplaatst naar kamp Amersfoort. Daar is het leven ellendig. Maar ook hier maakt Titus een onuitwisbare indruk op zijn medegevangenen.

12. Brillenglazen ... Is één met ons. - Is God.

Na Amersfoort komt Titus uiteindelijk terecht in de gevangenis van Kleef. Daar zingt de onheilspellende naam 'Dachau' rond. Titus wordt bang. Hij schrijft een verzoekschrift aan de autoriteiten. Maar de gebeurtenissen denderen door. Als een trein.

13. Wanhoop ... Domine

Titus is naar Dachau afgevoerd.

Maar hoe kun je aan mensen van vandaag beschrijven hoe het daar was? Dat kan alleen iemand die het zelf heeft meegemaakt. En die zijn er vaak niet meer...

Een vader, in gesprek met zijn dochter, probeert toch het verhaal door te vertellen. Al is het maar van horen zeggen.

14. Vertel! ... Al is hij niet meer hier.

Titus sterft in de ziekenboeg van Dachau, doodziek en uitgeput. Jaren later getuigt een anonieme verpleegster, hoe zij zich dat denkt te herinneren. Maar is wat zij vertelt, wel echt gebeurd? Harde aanwijzingen zijn er niet. Maakt dat verschil? Of heeft haar verhaal hoe dan ook betekenis?

15. Immerhin ... die Wahrheit sein?

Titus is gestorven. Maar mensen blijven over hem praten. Aan hem denken. Ze blijven hem hoog houden. Steeds hoger en hoger. Na jaren wordt er zelfs overlegd of Titus niet zalig verklaard moet worden. Een bijzondere eer. Met bijzondere voorwaarden. Voldoet Titus daar wel aan?

Vereerd ...verzoek is gegrond

Van zalig naar heilig gaan is een grotere stap dan je zou denken. Daar is minimaal een wonder voor nodig, om maar eens wat te noemen. Zou dat er voor Titus ooit van komen?

Voor één Amerikaanse karmeliet is dat geen vraag. Hij heeft zo zijn eigen verhaal met Titus. Een verhaal waar hij, en uiteindelijk ook de kerk, niet omheen kunnen. Hij vertelt het ons uitbundig.

16. Faith ... His story breaks free!

Maar nu wij. Wat is ons verhaal met Titus? Wat kunnen wij ervan zeggen? Samen zingen kan in elk geval. Zingt u mee?

17. Veelstemmig

18. Nada te turbe